

Съпретъ ми се закарни — аз да се свъзамъ и да знаая, —
И звъкли вий смѣхъ гдѣицки една въ мѣстѣа сѣна.

Потърѣхна се враѣаја изнекомъ и се разтворѣ, —
Майка и прѣсѣти ѣхѣ и засмѣна прѣговори,

Мамо въ кѣа рейско вѣко каѣо сложи оѣ подноса :
„Пакъ ми пѣсми ще кажебашъ моя иѣхѣо свѣлохѣо ?

А елаѣ да каипемъ ний за каипѣа обща радостъ —
Околностъ на мойѣ сѣаростъ, цаѣне на ваипѣа младостъ,

Те пакъ пѣиѣ ... Днесъ е прѣпѣрѣ, прѣпѣрѣа е зарадъ итѣни.
Вѣтъ е прѣо омайко. Прѣпѣрѣ и звѣдизнѣтъ небесни

Гудно — стѣашъ щѣипѣрѣ јашъ съ зеленаѣа дѣбрава
Прикажи за друѣа прѣпѣрѣ. И чо било јѣгава !

Ма чресѣо замлъкѣа. Въ безпрѣмѣна изненада,
Ний сто пѣдахѣе се : вѣе въ дуипѣтъ и иѣчо мѣдо —

Знаипѣи дуипѣ, съ знаипѣа мѣсѣо, и ве иѣкакъ си не знаипѣи.
Вѣ јѣтъ сордѣѣо ден да иѣка иѣпѣвѣѣа своипѣтъ јашѣи...

Масѣта е вѣрѣ гоѣва. Стѣамѣ. Пѣтѣво екваипѣ
Смѣхъ, закарни прѣвѣ, закарни — и до кѣсно не прѣвѣвѣамѣ.